

פטר לא שלט היטב בדקדוקי השפה העברית, פטר הופמן ז"ל היה מלווה ב-2 אוניות ההעפלה: "אליהו גולומב" וארבע חירויות".

אמרתי לעדה כלאחר יד שפטר מרגיש לא טוב ואני אכנס לים במקומו. החוף אושר לפעולה - וההכנות לתאריך היעד נמשכו. כעבור מספר ימים שמעתי מעדה סירני כי אושר לצוות צילום אמריקאי לצלם את הפעולה בלילה. הצילום ישמש גם סיפור כיסוי (צילום סרט עלילתי) החשוב בגלל קירבת מקום הפעולה לכביש מרכזי ולפרכריה הצפוניים של רומא.

בבוקר ה-3.2.48 שרר באיזור מזג אוויר לא סימפטי, שכלל גשמים ורוחות עזות. אופי הפעילות של המוסד לעליה ב' באיטליה - לא איפשר חופש לשינויים ואילתורים של הרגע האחרון. בשעות הצהריים הצעתי לעדה שתאפשר לי לקפוץ לחוף ולהתרשם מחוזק הרוח וגובה הגלים - וכך עשיתי. כשחזרתי, שמעתי גם ברדיו שהתחזית אומרת שתהיה התמתנות כמזג האוויר, סיפרתי זאת לעדה והוספתי את הערכת שלמרות גלי החוף ניתן יהיה לבצע את הפעולה. בערב עם רדת החשכה הגענו לחוף, הספינה כבר יצרה קשר והודיעה כי הגלים מקשים להתקרב לחוף כפי שתוכנן וייתכן שיצטרכו לקחת מרחק בטחון גדול יותר מהחוף.

טכניקת התקשורת האוניה לחוף היתה להוריד את העוגנים במרחק שנקבע ביחס לעומק הים באיזור הפעולה. להוריד סירת הצלה מהאוניה - לגרירת חבל עבה מהאוניה לחוף ולאורך חבל זה באמצעות סירות גומי להימשך ע"י הימאים הלוחך וחזור כאשר העולים ישובים בסירות הגומי.

עמדנו על החוף בהמתנה לסירה עם החבל מהאוניה - ואז הודיעו מהסירה שהם אינם יכולים לחצות את גלי החוף החזקים ששררו באותו לילה, באותו רגע היה ברור לי שהדרך היחידה לפתרון הבעיה היא לשחות עם חבל דק דרך גלי החוף - לסירה - לקשור לחבל הדק את החבל העבה - לחזור לחוף בשחייה ולמשוך את החבל העבה לחוף. עדה סירני עמדה מוקפת בעוזריה הבכירים וכימאים רבים, כשהעליתי את הצעתי בפני החבורה, כולם נענו

בראשם ושאלו - אבל מי יכול להיכנס ולשחות בים כזה? עניתי להם: "מי שנולד על גדות הירדן ושוחה בכר מגיל 3-4". עדה לא היתה בטוחה שזה רעיון בר ביצוע - ובין הימאים לא היה איש שידע לשחות טוב ממני, וכך התפשטתי נשארתי בתחתוני, לפתתי חבל דק שהובא לחוף סביב ביטני ושחיתי לקראת הסירה שעמדה מעבר לגלי החוף. כשחזרתי הייתי קפוא מקור המים. עטפו אותי בשמיכה והתיישבתי מאחורי אחד מכלי הרכב לתפוס מחסה מהרוח ולהתייבש. עדה פגשה אותי עם דמעות בעיניים. כינתיים החלה פעולת העמסת העולים באמצעות סירות הגומי. צוות הצלמים האמריקאי הדליק תאורה, הציב מצלמות וניסה לקלוט ולהנציח את העמסת העולים.

לאחר שהתייבשתי והתחממתי, הצטרפתי לצוות הימאים, והתחלתי בהעמסת העולים שעמדו על החוף בקבוצות קבוצות בהתאם לקיבולת סירות הגומי. האוניה עגנה במרחק של 200 מ' מהחוף. בגלל גלי החוף נזקקו העולים לסיוע בעליה לתוך סירות הגומי, ומשך הזמן להגיע לאוניה התארך מהרגיל. לזה נוספו בקשותיהם של צוות הצילום שעייבו מדי פעם את קצב הפעולה - והתברר שנגמר לנו הלילה.

עדה סירני החליטה להיעזר במפקד משטרת רומא שהיה ידיר ומעריץ גדול שלה, ובשעת לילה מאוחרת מאוד, העירה אותו משנתו סיפרה לו מה קורה ובקשה ממנו לסגור את האזור.

על מנת שלא יפריעו ל"אמריקאים" לסיים את צילומי הסרט. ואכן לפני האיר הבוקר הקיפה משטרת רומא את האיזור - ואיש לא הורשה להתקרב. "ההסרטה" הסתיימה בשעות היום המוקדמות, "ירושלים הנצורה" הפליגה לדרכה בפיקודו של חברנו משה דפני, ובליויים של יהודה צפתי ודניאל סנדלר.

בתאריך 12.2.48 נתפסה האוניה ע"י הבריטים בדרכה לארץ כאשר על סיפונה 670 עולים.

בשנת 1973 שוחרר מחיל-האוויר בדרגת אלוף. עבר תקופת לימודים באוניברסיטה של צי ארה"ב. היה עוזר שר הבטחון, מנכ"ל אל-על, יו"ר מועצת מנהלים של התעשייה האווירית, והקים חברות עסקים פרטיות.